

Jogos védelmi helyzetet megalapozó jogtalan támadást valósít meg a vagyonőr, ha az áruház vásárlóját tettenérés hiányában, valós jogszabályi feltétel [a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 27. § (2) bekezdés; szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 73. § (8) bekezdés; Be. 127. § (3) bekezdés] nélkül feltartóztatja és kézrátétel mellett az üzlet irodahelyiségébe akarja bekísérni, majd az ez elől kitérő vásárlót haladásában ismételten meggátolja, fizikai kényszerrel visszatartja.

Ez az erőszakos és jogtalan vagyonőri fellépés a tárgyi oldali ismérvei alapján a tettleges becsületsértés megállapítására lehet alkalmas, mert az üzlet nyilvánossága előtt azt a hamis látszatot kelti, hogy az erőszakosan visszatartott személy tettenért tolvaj. Ennek a megszegyenítő helyzetnek a megszüntetése, a jogtalan feltartóztatással szembeni tettleges terhelti fellépés a jogos védelem körébe tartozó megengedett erő kifejtés, tehát szükséges elhárító magatartás volt, amely a társadalomra veszélyességet nélkülözött. Ezért a terheltet az ellene garázdaság vétsége és könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól – büntetendőséget kizáró ok miatt – fel kellett menteni [Btk. 22. § (1) bek., 164. § (1), (2) bek., 227. § (2) bek., 339. § (1) bek.; Be. 6. § (3) bek. c) pont, 127. § (3) bek., 331. § (1) bek.; 2005. évi CXXXIII. tv. 27. § (2) bek.; 2012. évi II. tv. 73. § (8) bek.].

- [1] A bíróság a terheltet bűnösnek mondta ki garázdaság vétségében [Btk. 339. § (1) bek.] és könnyű testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) és (2) bek.]. Ezért halmazati büntetésül – 220 óra fizikai munkakörben elvégzendő közérdekű munkára ítélte.
- [2] Az elsőfokú ítélet – fellebbezés hiányában – kihirdetése napján nyomban jogerőre emelkedett.
- [3] A jogerős ítélet ellen a terhelt utóbb perújítási indítványt terjesztett elő, melyet a törvényszék a 2016. február 8-án kelt végzésével elutasított. A terhelt fellebbezése folytán eljáró bíróság a 2016. április 13-án kelt határozatával az elsőfokú végzést helybenhagyta.
- [4] A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege a következő.
- [5] A terhelt 2015. március 9-én 9 óra körüli időben lemeztartó vásárlásának szándékával megjelent S.-n, az S. Áruházban. Ott az eladótérben nézelődni kezdett, majd a CD lemezes pulthoz ment. Ezt követően hátizsákját leemelte, és abba belenyúlt, mely mozdulatát észlelte az üzlethelyiséget kamerarendszeren keresztül figyelő H. Gy. biztonsági őr. A pontos mozdulatokat azonban nem tudta követni, mert a terhelt a kamerának háttal állt. Ezért úgy döntött, hogy az eladótérbe megy. Innen tovább figyelte a terhelt tevékenységét,

majd 9 óra 47 perckor a kasszárt elhagyó terhelt elé lépett, és udvariasan felszólította, hogy számlaellenőrzés végett menjen vele az üzlet irodahelyiségébe. Ennek érdekében kezét a terhelt karjára tette.

- [6] A terhelt ekkor feldühödött, kiabálni kezdett, és a biztonsági őrt kikerülve az üzlet bejárati ajtaja felé indult. A biztonsági őrről ismét elé lépett, hogy feltartóztassa, azonban a terhelt két alkalommal, jobb ököllel megütötte H. Gy. sértett mellkasát, majd egy esetben tenyérrel a fején megütötte. Mindeközben huzakodtak az őt visszatartani igyekvő biztonsági őrről, melynek során a bejárati ajtón kívülre kerültek, ahol a terhelt egyszer térdrel gyomron rúgta a sértettet, aki ennek hatására összegörnyedt. Ezután a terhelt a felegyenesedő sértettet megpróbálta lefejelni, amelynek során homlokával elérte a sértett bal szemhéját.
- [7] A sértett biztonsági őri egyenruhában volt, annak mellrészén névtábla is el volt helyezve. A terheltet végül a sértett az időközben a helyszínre érkező másik biztonsági őrről segítségével megfékezte, és őt az üzlet irodájába vitték, a kitérő rendőrök pedig a rendőrkapitányságra előállították. A terheltnek nem volt olyan termék, amit az S. üzletből fizetés nélkül vett volna el.
- [8] A terhelt az S. Áruházban olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsított, ami alkalmas volt arra, hogy az azt észlelőkben megbotránkozást, riadalmat keltsen. A sértett a terhelt bántalmazása következtében a bal felső szemhéján és a mellkasán többszörös felületes sérüléseket szenvedett el, melyek ténylegesen 8 napon belül gyógyultak. A sértett a könnyű testi sértés vétsége miatt joghatályos magánindítványt terjesztett elő.
- [9] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen – valamint támadott határozatként a perújítási indítványt elutasító végzéseket is megjelölve – a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, melyben törvényes felülvizsgálati okot [Be, 416. § (1) bekezdés a)-g) pontja] nem jelölt meg; tartalma szerint azonban a jogerős ítélet megváltoztatását, és az ellene emelt vádak alóli felmentését kérte.
- [10] Indítványát azzal indokolta, hogy az üzlet biztonsági őrének nem volt oka intézkedni vele szemben; tényként bizonyította, hogy az üzletből nem lopott el semmit. A sértett azonnal, a helyszínen is észlelhette volna, hogy a terhelt által megfogott és a helyére visszatett, 10 darabos DVD-csomag sértetlen volt. Ehelyett megtámadta és megpróbálta becibálni őt egy szobába; ez pedig – álláspontja szerint – emberrablás, ami ellen önvédelemmel élt. Nemcsak a kamera nem rögzített semmit, de maga a biztonsági őrről sem állította, miszerint látta volna, hogy ő a bolt tulajdonából bármit eltett volna. Következésképp intézkedése nem

volt jogszerű, és arra oka sem volt.

- [11] A tárgyaláson nem tekintették meg az összes kamera-felvételt, és a bíróság a tárgyi bizonyítékokat sem tárta elé, ami a tisztességes eljáráshoz való jogát sértette. Valójában az történt, hogy a helyszínen a biztonsági őr meg sem hallgatta őt, hanem „leordította” a beszéde közben, majd amikor a terhelt ott akarta hagyni, „nekiugrott”; ő pedig csak annyit tett, hogy „megszabadult tőle”.
- [12] A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaposnak tartotta, és a jogerős ítélet megváltoztatására, valamint a terheltnek az ellene garázdaság vétsége és könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alóli felmentésére tett indítványt.
- [13] Indokai szerint az indítvány azon részében, amely a jogerős ítéletben megállapított tényállást támadja, a Be. 423. § (1) bekezdésére tekintettel törvényben kizárt; a jogerős ítéletben rögzített tények alapján kell állást foglalni arról, hogy a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására törvényesen került-e sor.
- [14] A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 25. §-a szerint a személy- és vagyonvédelmi tevékenységet végző személy a jogosultságait az említett törvény rendelkezései szerint, vagy az érintett személy önkéntes hozzájárulása alapján gyakorolja. A törvény 26. § (1) bekezdés c) pontja biztosítja a vagyonőr jogát arra, hogy az őrzött létesítmény területén tartózkodó vagy onnan kilépő személyt felhívja csomagja tartalmának bemutatására. A 28. § szerint erre – egyebek mellett – akkor kerülhet sor, ha megalapozottan feltehető, hogy az érintett bűncselekményből vagy szabálysértésből származó olyan dolgot tart magánál, amelynek őrzése a vagyonőr szerződésből fakadó kötelezettsége. A vagyonőr a törvény 27. § (2) bekezdése alapján jogosult a szabálysértés elkövetésén tettenért személy elfogására is.
- [15] Ezzel szemben jelen esetben az irányadó tényállás szerint a vagyonőr csupán azt észlelte, hogy a terhelt levette a hátáról a hátizsákját és abba belenyúlt; olyan tény azonban nem merült fel, amiből már közvetlenül arra lehetett volna következtetni, miszerint a terhelt az üzletből bármit eltulajdonított volna. Tettenérésére tehát nem került sor, ezért a vagyonőr a terhelt elfogására, feltartóztatására nem volt jogosult. Ugyanakkor a leírtak alapján még csak azt sem feltételezhette megalapozottan, hogy a terhelt bűncselekményből vagy szabálysértésből származó dolgot tart magánál. Ehhez képest a csomagja tartalmának bemutatására sem szólíthatta volna fel a sértett a terheltet, olyan rendelkezést pedig nem tartalmaz a törvény, ami a csomagbemutatást megtagadó személlyel szemben fizikai

kényszer alkalmazására jogosítaná fel a vagyonőrt.

- [16] A Legfőbb Ügyészség átirata szerint tehát a sértett csak a terhelt önkéntes beleegyezése esetén lett volna jogosult számlaellenőrzésre, illetve a terhelt csomagjának bemutatására irányuló felhívására. Ellenkező álláspont lényegében a vagyonőr hatósági jogkörrel való felruházását, és azt jelentené, hogy a vagyonőr megalapozott indok nélkül is jogosult lenne egyes vásárlók erőszakos feltartóztatására, csomagjaik tartalmának átvizsgálására.
- [17] A Legfőbb Ügyészség utalt a Btk. 22. § (1) bekezdésére, mely szerint nem büntetendő az a cselekmény, amely a saját, illetve más vagy mások személye, javai vagy a közérdek ellen intézett, illetve ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges.
- [18] Az ügyészi álláspont szerint tehát a sértett jogtalanul törekedett arra, hogy a terheltet fizikailag megakadályozza az üzlet elhagyásában, és arra kényszerítse, hogy az irodahelyiségbe menjen. A terhelt először nem is alkalmazott erőszakot, hanem csak kikerülte a vagyonőrt, tettelegességre a részéről csak akkor került sor, miután a sértett ismételten eléje lépett. Ez a bántalmazás tehát nem öncélú volt, hanem azért történt, hogy a terhelt a helyiséget el tudja hagyni, amit igazol az is, hogy a dulakodás során a terhelt és a vagyonőr az üzlet ajtaján kívülre kerültek.
- [19] A Kúria a felülvizsgálati indítványokat a Be. 424. § (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.
- [20] A nyilvános ülésen a terhelt védője egyetértett az ügyészség átiratában foglaltakkal. Álláspontja szerint a terhelt bűnössége a jogerős ítéleti tényállás alapján nem állapítható meg. Az irányadó tényállásban nem szerepel olyan körülmény, amelynek alapján a szolgálatot teljesítő vagyonőr megalapozottan feltételezhette volna, hogy a terheltnél bűncselekményből vagy szabálysértésből származó dolog van. Tettezés nem történt, ezért csak az önkéntes csomagbemutatásra kerülhetett volna sor. Ekként a vagyonőr nem jogszerűen intézkedett a terhelttel szemben; túllépte a hatáskörét, és erőszakot is alkalmazott. A terhelt részéről a bántalmazás csak a jogszerűtlen intézkedés kikerülését, illetve az célozta, hogy el tudjon távozni a helyszínről; a vagyonőr eljárása pedig személyi szabadságában korlátozta és a becsületét is sértette. Ezért az jogtalan magatartás volt, és emiatt osztotta a védő az ügyészség álláspontját a jogos védelem vonatkozásában is.
- [21] A védő álláspontja szerint a Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján maga hozhat a törvénynek megfelelő határozatot, és ennek érdekében azt indítványozta, hogy a Kúria mentse fel a terheltet az ellene garázdaság vétsége és a testi sértés vétsége miatt emelt vád alól.

- [22] A Legfőbb Ügyészség képviselője ugyancsak fenntartotta az átiratában foglaltakat; az abban írt indokok alapján a jogerős ítélet megváltoztatására, és a terhelt felmentésére tett indítványt.
- [23] A terhelt csatlakozott az ügyész és a védője által elmondottakhoz; egyúttal költségeinek, valamint meghatalmazott védője díjának és költségeinek a megtérítését kérte.
- [24] A terhelt felülvizsgálati indítványa – az alábbiak szerint – alapos.
- [25] A Kúria előjáróban arra utal, hogy a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, ami a Be. 416. § (1) bekezdése szerint kizárólag a bíróság jogerős ügyszöntő határozata ellen vehető igénybe. A Be. 257. § (1) bekezdés második mondatának első fordulata értelmében a bíróság az ügyszöntő határozatában a vádról határoz. A perújítási indítványt elutasító végzés ennek nem felel meg, mert abban a bíróság nem a vádról rendelkezik. Jogi tartalma éppen az, hogy az adott indítvány alapján nem is indulhat perújítási eljárás, ezért továbbra is az alapügyben hozott jogerős ítélet marad a vádról határozó bírósági döntés; következésképp kizárólag az támadható – az egyéb feltételek megléte esetén – felülvizsgálattal (BH 2012.7., BH 2010.5.). Az indítványban megjelölt határozatok közül tehát a K. Törvényszék, valamint az ítéltábla végzése tekintetében a felülvizsgálat törvényben kizárt; a felülvizsgálat említett tárgyi feltételeinek kizárólag a járásbíróság ítélete felel meg.
- [26] Felülvizsgálatnak azonban a bíróság jogerős ügyszöntő határozata ellen is csak a Be. 416. §-ának (1) bekezdés a)-g) pontjában taxatív felsorolt anyagi és eljárásjogi okból lehet helye. Felülvizsgálati okot pedig – a törvényi meghatározásból is kitűnően – mindig valamely konkrét, mérlegelést nem tűró szabály megsértése képez; a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető. Ezzel összefüggésben a felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye [Be. 419. § (1) bek., Be. 388. § (2) bek.], az indítvány elbírálása során a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó; a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 423. § (1) bek.]. A jogkövetkeztetések helyessége is kizárólag a jogerős ítéleti tényállás alapulvételel bírálható el.
- [27] Következésképp jelen indítvány azon részében, amely a tényállás megállapításának az elsőfokú bíróság általi módját és eredményét támadja, a törvényben kizárt.
- [28] Ugyanakkor a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja alapján valóban felülvizsgálati ok, ha terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jogszabály megsértése miatt került sor. Ekként a jogos védelemre – azaz büntetendőséget kizáró okra – történő hivatkozás kétségtelenül a bűnösség megállapítását sérelmezi, így a felülvizsgálati indítvány a további

részeiben – tartalmát tekintve – az említett, törvényes felülvizsgálati okból és céllal támadta a bíróság jogerős ügydöntő határozatát.

- [29] Így tehát a Kúria az indítvánnyal támadott ítéletet a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja szerinti okból, a Be. 423. §. (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéleti tényállás alapulvételével vizsgálta felül. Megjegyzi a Kúria, hogy felülvizsgálati eljárásban a jogos védelem jogi vizsgálata – az irányadó tényállás adta körben – éppúgy feladat, amint jogerő előtt sem hárítható át e körben a bizonyítási teher a terheltre (BH 1981.317.).
- [30] A Btk. 22. § (1) bekezdése szerint nem büntethető, akinek cselekménye a saját, illetőleg a mások személye, javai vagy közérdek ellen intézett, illetőleg ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges [ami egyébként a korábbi, 1978. évi IV. törvény szerinti Btk. 29. § (1) bekezdésének – 2013. június 30-ig hatályos - rendelkezésével egyező tartalmú]. Nem változott tehát az, hogy a védekezés, illetve az adott, formailag bűncselekményt megvalósító magatartás csak akkor lehet jogszerű, ha az már megindult, folyamatban levő, intézett jogtalan támadás, vagy közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges.
- [31] A jogos védelmi helyzet feltétele, hogy a – legalább elkezdett, illetve közvetlen fenyegető – támadás más általi, a megtámadotton kívüli, tőle idegen, független magatartás legyen.
- [32] A Kúria a jogos védelem kérdéséről szóló 4/2013. BJE. határozatában kifejtette: a védekezés azért jogos, mert a támadás jogtalan. A jogosan védekező a jogot védi a jogtalansággal szemben; korábbi – ám máig igaz – magyarázat szerint erőt alkalmaz az erőszak ellen (indokolás I/1. pontja).
- [33] A tettlegesség kétségtelenül erőszak, a jogos védelem pedig rendeltetésénél fogva az azzal szemben kifejtett ellenállás, amely Alaptörvény által biztosított jog. A jogos védelem érvényesíthetősége a jogalkotó által elismerten szélesedett a jogtalanul megtámadott érdekeinek oltalma érdekében. A büntetendőségi akadály érvényesülésének változatlan feltétele azonban a jogtalan támadás.
- [34] Ha viszont van támadás, akkor a védekezésnek nem kell kimértnak lenni, ezáltal egyenlítődik ki (ténylegesen) a támadó (támadáskori) helyzeti előnye. Amíg ugyanis a védelemnek arányosnak kellett lennie, addig a támadó helyzeti előnye (ami a támadás helyének, idejének, körülményeinek az általa való megválasztásában rejlik) valójában mindvégig fennmaradt a megtámadott kárára. A jelenleg hatályos szabályozással azonban átkerült a kockázat a védekezőről a támadóra, alapvetően abból a megfontolásból, hogy a támadás elé állítson a büntetőjog akadályt, és ne pedig a támadás-védekezés összemérését

végezze el.

- [35] Így tehát jelen ügy eldöntéséhez sem elegendő annak vizsgálata, hogy a sértett vagyonőr eljárása megfelelt-e a rá vonatkozó jogi szabályozásnak; a terhelt magatartása jogszerűségének megítélésénél elengedhetetlen a támadás meglétének vizsgálata is. A Kúria által eldöntendő kérdés tehát az volt, hogy a biztonsági őr – kétségtelenül a terheltét időben megelőző – magatartása alkalmas-e a támadás megállapítására.
- [36] A terhelt indítványában erre hivatkozott önvédelem címén; a Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint pedig, mivel a vagyonőr intézkedése jogszerűtlen volt, így a terhelt a személyi szabadságának visszanyerése, az eltávozása végett alkalmazott erőt, ami ekként nem volt társadalomra veszélyes.
- [37] Az adott helyzetben valójában két magánszemély összeütközéséről van szó annak ellenére is, hogy egyikük – a sértett – polgári jogi szerződés alapján éppen őrzési feladatot végzett; azonban kétségtelen, hogy a terhelt magatartásával szemben nem hivatalos személy eljárása állt. Ha az lenne, illetve lett volna, akkor egyértelműen leszögezhető lenne, hogy az esetleges hibás eljárási cselekmény – mint például eljárás indítása megalapozott gyanú hiányában, és ennek során eljárási cselekmények, kényszer-cselekmények végzése – önmagában nem adna alapot jogos védelmi helyzetre, védekező erő kifejtésre (egyértelmű azonban, hogy a hivatalos személy – akár gondatlan, akár szándékos – bűncselekményével szemben jogos védelemnek van helye). Ha viszont a magános (a terhelt) ellenében egy másik magános áll (még ha tevékenysége törvényileg szabályozott is), akkor mindentől függetlenül a magatartása önmagában vizsgálendő, függetlenül annak jogszabályi helyességétől; a vagyonőri tevékenység a rá vonatkozó jogi szabályozás ellenére sem hatósági eljárás.
- [38] Ezért jelen esetben – Legfőbb Ügyészséggel egyetértve – a vagyonőri eljárás szabályszerűsége is kérdés, s mellette az, hogy a sértett magatartása, a kézrátétel, és az elé állás alkalmas-e a terhelttel szembeni támadás megállapítására.
- [39] Kétségtelen, hogy a verbális becsületsértés fogalmilag nem eredményezhet jogos védelmi helyzetet. Ugyanakkor a testi érintéssel járó becsületsértés, a tetteges becsületsértés erre már alkalmas lehet. Ez esetben körültekintő vizsgálatot igényel, hogy az vajon átlépte-e az érintés, a pusztá bizalmaskodás vagy tolakodás határát, és mennyire fenyegető.
- [40] Jelen esetben erről van szó. Az eseménysor első felében a sértett a terhelt elé állt, kezét rátette és az irodába akarta kísérni, amivel – objektíve alaptalanul, és a szubjektíve is megalapozatlanul - azt a látszatot keltette a bolti dolgozók és az azt észlelő más vásárlók

előtt, hogy a terhelt tettenért tolvaj. E magatartása tehát a terhelt számára kívülről jövő, fizikai ütközéssel járó és egyúttal a becsületét is sértő támadás volt. Másfelől kétségtelen, hogy amikor a vagyonőr ismételten a terhelt elé lépett, hogy feltartóztassa, ez esetben még nem volt fizikai támadó magatartás, vagy fizikai érintés, de annak közvetlen fenyegető veszélye fennállt, ami az útonálló magatartásban öltött testet. A sértett magatartása tehát a támadás, illetve a támadás közvetlenül fenyegető veszélyének – a korábbiakban elemzett – büntetőjogi fogalmát kimerítette.

- [41] A támadás jellegének megítélése kapcsán a Kúria utal arra, hogy a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 27. § (2) bekezdése tartalmilag ugyanazt a jogosultságot adja meg a vagyonőr részére, amit a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 73. § (8) bekezdése, valamint a Be. 127. § (3) bekezdése általánosságban is bárki részére biztosít; azaz a tulajdon elleni szabálysértésen tettenért személy visszatartásának, illetve a bűncselekmény elkövetésén tettenért személy elfogásának jogát (a hatóságnak való haladéktalan átadási, illetve értesítési kötelezettsége mellett). Ennek megfelelően az elfogásnak, mint jogszerű vagyonőri intézkedésnek a feltétele a terhelt tettenérése lett volna; ennek megvalósulását jelen esetben fogalmilag kizárja, hogy az irányadó tényállás szerint a terhelt nem követett el arra okot adó jogsértő cselekményt.
- [42] A vagyonőr eljárására a 2005. évi CXXXIII. törvény 26. § (1) bekezdés c) pontja sem adott jogalapot. Egyrészt a sértettnek nem volt oka megalapozottan feltételeznie, hogy a terhelt akár szabálysértésből származó dolgot tart magánál. Ez pedig még a csomagbemutatásra irányuló felhívásnak is – az említett törvény 28. § (1) bekezdés a) pontja szerinti – feltétele lett volna; annak egyéb, az említett törvényhely b) és c) pontjában írt feltételei pedig – azaz a szabálysértésből származó dolog átadásának megtagadása, valamint a jogsértő cselekmény megelőzésének vagy megszakításának szükségessége – a terhelt részéről megvalósított szabálysértés hiányában nem is értelmezhetők. Ezen túlmenően pedig a csomagbemutatást megtagadó – de nem tettenért – személlyel szemben fizikai kényszer alkalmazását semmilyen jogszabályi rendelkezés nem teszi jogszerűen lehetővé a vagyonőr számára sem.
- [43] A sértett magatartása tehát – legalábbis tárgyi oldalon – a Btk. 227. § (2) bekezdésében meghatározott tetteles becsületsértés elkövetési magatartását formailag kimerítő, jogtalan támadás volt, amit a terhelt jogszerűen háríthatott el fizikai erő alkalmazásával; így az azzal megvalósított, ugyancsak bűncselekmény törvényi tényállását kimerítő cselekménye a Btk.

22. § (1) bekezdése értelmében nem büntetendő.

- [44] Ekként a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 427. § (1) bekezdés a) pontja alapján megváltoztatta, s a terheltet az ellene garázdaság vétsége [Btk. 339. § (1) bek.] és testi sértés vétsége [Btk. 164. § (1) és (2) bek.] miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3) bekezdés c) pontja alapján – a Btk. 15. § e) pontjában megjelölt és a Btk. 22. § (1) bekezdésében meghatározott büntethetőséget kizáró ok miatt – a Be. 331. § (1) bekezdése szerint felmentette.

(Kúria Bfv. III. 1.038/2016.)